

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419203081
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8419203081.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcu K. L., L., so sídlom Y. XX, XXX XX F., K.: XX XXX XXX, právne zastúpený advokátom JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému N. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XX, XXX XX Y. L., za účasti osobitného subjektu I. A. L. Z., so sídlom A. O. XX, XXX XX Y., právne zastúpený advokátom JUDr. Roman Jurík, so sídlom M. Flengera 4, 940 71 Nové Zámky, o zaplatenie 258,79 Eur s prísl. - trovy konania, o odvolaní osobitného subjektu proti uneseniu Okresného súdu Kežmarok, č.k. 8Csp/152/2019-88 zo dňa 02. novembra 2020, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje uznesenie v napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o trovách konania.
- II. Stranám ani osobitnému subjektu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že: „I. Konanie sa zastavuje.
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.
- III. Upravuje sa prevádzkovateľ systému, aby po právoplatnosti tohto uznesenia vrátil žalobcovi poplatok za podanú žalobu vo výške 9,80 eur.“
2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, § 11 ods. 3 prvá veta, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.
3. Vychádzal zo zistenia, že žalobou zo dňa 25.10.2019 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 258,79 Eur s prísl.. Dňa 23.10.2020 vzal žalobca žalobu späť a navrhol konanie zastaviť. Späťvzatie žaloby odôvodnil tvrdením, podľa ktorého žalovaný zaplatil žalovanú pohľadávku.
4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vzhľadom na charakter sporu, prihliadnuc na späťvzatie žaloby žalobcom dospel k záveru, že sú splnené podmienky v zmysle citovaných ustanovení, a preto konanie zastavil.
5. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný uspokojil pohľadávku žalobcu po podaní žaloby, čím procesne zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Keďže došlo k zastaveniu konania pred prvým pojednávaním, rozhodol aj o vrátení súdneho poplatku a upravil prevádzkovateľa systému vrátiť žalobcovi zodpovedajúcu časť poplatku krátenú o 6,70 Eur, teda vo výške 9,80 Eur.

6. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie osobitný subjekt, a to proti výroku II.. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Poukázal nato, že pôvodným žalobcom bola U., ktorá sa domáhala zaplatenia sumy 258,79 Eur s prísl.. Neskorším uznesením súd prvej inštancie pripustil, aby do konania na miesto žalobcu vstúpila spoločnosť K. L., a.s., ktorá neskorším podaním vzala žalobu v celom rozsahu späť, s odôvodnením úplného splatenia celej žalovanej pohľadávky žalovaným. Sätvzatie žaloby bolo podané na formulári eŽaloby, avšak neboli k nemu priložené žiadne prílohy. Žalobca nijako nepreukázal pravdivosť svojho tvrdenia, pričom je výlučne na žalobcovi, aby preukázal svoje tvrdenia. Keďže žalobca vzal žalobu späť tvrdiac, no nepreukazujúc zaplatenie pohľadávky žalovaným, je potrebné pripočítať procesné zavinenie zastavenia konania žalobcovi, nie žalovanému. Za tohto skutkového stavu platí, že žalobca vzal žalobu späť bezdôvodne. Ak by aj bolo pravdou, že žalovaný zaplatil žalovanú sumu po podaní žaloby, je potrebné skúmať procesné zavinenie zastavenia konania, ale aj dôvodnosť žaloby a poukázal pritom na nález Ústavného súdu ČR, sp. zn. III. ÚS 2741/16. Žalobu treba považovať za nedôvodnú, pretože žalobca v súvislosti s návrhom na pripustenie zmeny na strane žalobcu tvrdil, že postúpil pohľadávku akousi rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zaevidovanou na súde prvej inštancie pod sp. zn. 1OpP/2/2018, avšak k návrhu nepriložil žiadny dôkaz o tom, že naozaj došlo k postúpeniu pohľadávky. V tomto smere odkaz na iný súdny spis neobstojí a žalovaný a ani osobitný subjekt k nemu nemajú prístup. Navyše aj časové údaje sú podozrivé. Žalobca tak nepreukázal postúpenie pohľadávky, nemá teda aktívnu vecnú legitimáciu. Pokiaľ žalovaný plnil v prospech aktuálneho žalobcu, plnil bez právneho dôvodu. Poukázal tiež na to, že citácia ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. v odôvodnení rozhodnutia bola zrejme len omylom, pretože celé ustanovenie § 255 C.s.p. na vec je neaplikovateľné. Nárok na náhradu trov konania by mal teda patriť žalovanému, ale je potrebné skúmať, či mu nejaké trovy vznikli, lebo ak mu nevznikli je na mieste nepriznať náhradu trov konania. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II zmenil tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

7. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie osobitného subjektu nie je dôvodné.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením veci, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

10. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

11. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka naplnená nebola.

12. Odvolací súd skôr ako sa začal zaoberať obsahom podaného odvolania, skúmal, či odvolanie bolo podané oprávneným subjektom. V predmetnom prípade bol osobitný subjekt prirátaný do konania so súhlasom žalovaného v zmysle § 95 ods. 1 C.s.p.. V zmysle znenia § 95 ods. 2 C.s.p. je potom osobitný subjekt oprávnený na všetky úkony, ktoré môže vykonať strana, okrem úkonov, ktoré môže vykonať len subjekt právneho vzťahu, teda takých úkonov, ktoré vyplývajú z hmotného práva. Osobitný subjekt tak môže uplatňovať prostriedky procesného útoku a procesnej obrany (s výnimkou úkonov, ktorými sa disponuje s predmetom konania), a rovnako môže podávať aj opravné prostriedky, pretože tieto nie sú vyhradené výlučne len subjektu právneho vzťahu (hmotnoprávneho vzťahu), ale je vyhradené subjektu konania. Sporová strana na ktorej takýto osobitný subjekt vystupuje má však možnosť nesúhlasiť s procesnými úkonmi osobitného subjektu a súd musí tieto úkony potom posúdiť tak, aby zodpovedali rozumnému usporiadaniu vzťahov. V predmetnom prípade osobitný subjekt bol do konania prirátaný na strane žalovaného, pričom z obsahu spisu nevyplýva, aby žalovaný vyslovil nesúhlas s podaním odvolania osobitným subjektom. Z uvedených dôvodov mal odvolací súd za to, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom.

13. K odvolacím námietkam osobitného subjektu o nepreukázaní postúpenia pohľadávky na žalobcu odvolací súd uvádza, že po preskúmaní spisu a postupu súdu prvej inštancie mal odvolací súd za to, že tieto sú v celom rozsahu nedôvodné. Osobitný subjekt v prvom rade namietal, že odkaz na evidovanie Rámcovej zmluvy v inom súdnom spise neobstojí, k čomu odvolací súd uvádza, že Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom je evidovaná na súde prvej inštancie pod sp. zn. 1OpP/2/2018, avšak nejde o evidenciu uvedenej zmluvy v inom súdnom spise, t.j. v inom súdnom konaní tak, ako to mal na mysli osobitný subjekt. Odvolací súd zdôrazňuje, že uvedená zmluva bola evidovaná v registri OpP (ako vyplýva zo spisovej značky), pričom v zmysle § 167a ods. 1 vyhlášky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy v znení neskorších predpisov slúži uvedený Register OpP na evidenciu podaní a písomností, ktoré sa majú použiť vo viacerých veciach vedených na tom istom súde, najmä plnomocenstiev, zmlúv, všeobecných zmluvných podmienok. Z uvedeného tak vyplýva, že Register OpP nemožno považovať za „iný súdny spis“. Z hľadiska časovej postupnosti namietanej osobitným subjektom odvolací súd poukazuje jednak na samotný návrh žalobcu na postúpenie pohľadávky (č.l. 57), ako aj na prílohy žalobcom predložené, z ktorých vyplýva, že prílohou spomínanej rámcovej zmluvy bola aj Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 11.05.2020 (č.l. 64) uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom na základe ktorej došlo k prevodu ďalších pohľadávok na žalobcu, bližšie špecifikovaných v prílohe k uvedenej Žiadosti o postúpenie a prevod. Žalobca zároveň predložil aj Prílohu č. 3 Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok (č.l. 59), kde bol identifikovaný prípad, na ktorý sa rámcová zmluva o postúpení pohľadávok vzťahuje, pričom z nej vyplýva, že predmetom postúpenia je pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania. Z uvedeného tak vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, a teda žalobca je aktívne vecne legitimovaným subjektom konania. Žalobca rovnako preukázal, že žalovanému oznámil postúpenie pohľadávky, pričom preukázal aj odoslanie tohto oznámenia žalovanému. Odvolacie námietky osobitného subjektu tak boli v tomto smere úplne nedôvodné.

14. K napadnutému výroku o trovách konania odvolací súd uvádza, že ani v tomto smere nebolo možné považovať odvolacie námietky osobitného subjektu za dôvodné. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie

žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca. V predmetnom prípade vzal žalobca žalobu späť z dôvodu úhrady žalovanej sumy po začatí konania. Z uvedeného tak vyplýva, že zastavenie konania procesne zaviniť žalovaný, ktorého bolo tak potrebné zaviazat' na náhradu trov celého konania. Osobitný subjekt však namietal, že žalobca nepreukázal úhradu sumy žalovaným, a teda z jeho strany ide o späťvzatie žaloby bez uvedenia dôvodu, avšak odvolací súd sa s uvedeným tvrdením nestotožňuje. V prvom rade je potrebné poukázať na to, že žalobca už v samotnom podaní, ktorým vzal žalobu späť (č.l. 83) uviedol dôvod späťvzatia, a to zaplatenie žalovanej pohľadávky po začatí konania. Z obsahu Zápisnice o výsluchu žalovaného zo dňa 29.05.2020 (č.l. 48) navyše vyplýva, že už v čase uvedeného výsluchu žalovaný uvedený dlh splácal tak, ako bol dohodnutý s právnym predchodcom žalobu, pričom mu v danom čase ostávalo splatiť už len sumu 23,90 Eur. Vzhľadom aj na uvedené tvrdenie samotného žalovaného možno mať za to, že medzičasom došlo zo strany žalovaného k splateniu celej dlžnej sumy, v dôsledku čoho žalobcovi neostávalo nič iné ako zobrať žalobu v celom rozsahu späť. Z uvedeného tak vyplýva, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo správne, keď žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu z dôvodu, že to bol práve žalovaný, ktorý procesne zaviniť zastavenie konania.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p., uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. ako vecne správne potvrdil.

16. V odvolacom konaní žalovaný a ani na jeho strane vystupujúci osobitný subjekt neboli úspešní. Naopak fakticky plne úspešný bol žalobca, ktorému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p.). Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil, a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov C.s.p. zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).